

Robert Lorentzon om möjligheter och utmaningar:

Vi behöver relationer och tid

Han är byggnadsingenjören som tog vägen till prästyrket via teatern och dansen. Robert Lorentzon är ny domprost i Skara. Han beskriver sig själv som en entreprenör som vill skapa förutsättningar.

TEXT: ANNA THEANDER FOTO: EMMA JOHANSSON

Vi slår oss ner i Målsryds kyrka utanför Borås en höstruskig söndagskväll. Robert har just lett en stilla kvällsmässa, där en trogen grupp människor i olika åldrar har hittat en betydelsefull gemenskap. Än så länge är det här i Toarps församling han har sin vardag och sitt arbete. Och han gläds över kvällens mässa.

- Att fira gudstjänst på söndagsförmiddagar passar inte alla. Livet ser annorlunda ut idag. Förr var allt stängt på söndagar. Idag ska man hinna med att handla, gå på fotbollsmatcher, allt man inte hinner de andra dagarna. Att ha gudstjänster även på andra tider gör det möjligt för fler människor att komma till kyrkan, även om det fortfarande är söndagen som är kyrkans stora festdag. Men som ett komplement är det bra och viktigt. Jag är så glad för att det firas både kvällsmässor och morgonmässor i Skara.

FÖR DET ÄR till Skara pastorat han nu är på väg, något han ser fram emot med stor förväntan. I februari tillträder han tjänsten som domprost och då inleds också en period av veckopendlande. Men i sommar går flyttlasset från Rångedala till Skara, där domprostgården blir familjens nya hem. Med sig har Robert hustrun Anneli och åttaåriga tvillingdöttrarna Ester och Noomi. I familjen finns också 17-åriga Samuel som blir kvar i Sjuhäradsbygden och avslutar sista gymnasieåret på sin skola.

- Det ska bli väldigt roligt och

spännande, dels med arbetet förstås, men också för familjen att få leva församlingsliv i Skara.

ATT HAN SKULLE bli präst har han egentligen vetat sedan tonåren, även om vägen dit inte var spikrak.

- Jag upplevde ett gudstillsal i 15-årsåldern och tänkte faktiskt läsa teologi direkt efter studenten. Jag kom in, men jag började aldrig. Inte då. Jag är väldigt glad för det idag för jag har fått erfarenheter som jag inte skulle vilja vara utan, säger Robert och berättar att han istället bestämde sig för att bli byggnadsingenjör. Sedan blev han teaterproducent, för att senare bli Västsveriges första ländanskonsulent. Det kan låta som vitt skilda yrkesval, men Robert menar att det finns en viktig gemensam nämnare.

- Det handlar om att skapa förutsättningar. Om att bygga, fast på olika sätt. Först byggde jag hus. Sedan byggde jag teaterverksamhet. Nu vill jag bygga kyrka och församling.

Att han skulle bli domprost var först inget han tänkte sig själv. Men så blev han uppmuntrad från olika håll att söka tjänsten.

- Kombinationen att vara både kyrkoherde och prost tilltalar mig, eftersom det också innebär en koppling till stiftsarbetet. Något jag också haft som kontraktsprost i Ås och Redvägs kontrakt. Men efter snart åtta år i Toarps församling känner jag mig klar med arbetet här.

Han betonar att det nya arbetet dock framförallt handlar om att vara

kyrkoherde i Skara pastorat. Och återkommer till det där med att skapa förutsättningar:

- Det är ett pastorat med tre ganska olika församlingar och alla behöver få vara kyrka på sitt sätt. Det måste inte vara likadant och göras på precis samma sätt, menar han.

Men en sak tycker han förenar hela kyrkan och alla hennes församlingar:

- Jag tror att vi som kyrka behöver bli mer frimodiga och våga utmana. Den som kommer till kyrkan har förväntningar på att det ska vara på riktigt, säger han.

DET ÄR LÄTT att fastna i ett konsumtionstänk och att folk ska komma för att ”konsumera” gudstjänsten, menar han.

- Men det handlar ju om delaktighet och gemenskap. Om att Jesus faktiskt möter oss här och nu. Den allra största utmaningen är nog att sprida kunskap och ge möjlighet till fördjupning. Jag tror att människor har många frågor och de frågorna behöver kyrkan bemöta och vara öppen för.

Att tillsammans återerövra den vilodag som i det närmaste försvunnit ser han också som en stor uppgift.

- Vi behöver den! Jag tror att det är jätteviktigt att återta tiden vi har tillsammans. Att vårda relationerna. Kyrkan behöver utmana marknadskrafterna.

Utmaningar finns det gott om. Men också glädjemen. Bygger, det gör han fortfarande, byggnadsingenjören som blev präst.